

[Per Hækkerup.]

må afgøres af overenskomstnævnet, hvorvidt aftalen kan påberåbes, efter at mæglingforslaget er forkastet og derefter ophøjet til lov. Jeg har mærket mig, at de synspunkter, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gav udtryk for med hensyn til forståelsen af dette protokollat, er blevet bekræftet af formanden for Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund. Flertallet har med denne bemærkning i betænkningen ikke taget stilling til, hvorvidt den opfattelse, det ærede medlem gav udtryk for, var udvalgsflertallets, men har ment, at det under alle omstændigheder var klart, at det her drejede sig om et arbejdsretligt eller fagretligt spørgsmål, som først og fremmest var parterne imellem, og som derfor på sædvanlig måde, som det gælder vedrørende overenskomsterne, i tvivlstilfælde måtte finde sin afgørelse ved overenskomstnævnet.

Der er en fejl i den omdelte betænkning*), idet det efter omtalen af disse to spørgsmål hedder, at flertallet indstiller lovforslaget til vedtagelse. Det er ikke et flertal, idet det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ikke er deltager i denne indstilling, og dette betyder, at det kun er 8 medlemmer, der står bag indstillingen og vedtagelsen af lovforslaget, nemlig 7 fra socialdemokratiet og 1 fra det radikale venstre.

Jeg vil også gerne i tilknytning til de bemærkninger, jeg gjorde om henvendelsen fra Sømændenes Forbund, stille et spørgsmål til den højtærede udenrigsminister, som jeg gerne vil bede den højtærede udenrigsminister eller den højtærede arbejdsminister besvare.

I den henvendelse, vi fik fra sømændenes og søfyrbødernes organisationer, blev der peget på en særlig alvorlig konsekvens af nogle af de begivenheder, som omhandles i henvendelsen fra søfolkenes organisationer, og som der nærmere er gjort rede for i bilaget til betænkningen, nemlig den konsekvens, at søfolk, der var, som det hedder, deporteret fra USA, derefter ikke havde mulighed for at vende tilbage dertil. Da det i nogle af disse konkrete tilfælde drejer sig om søfolk, som i mange år har sejlet på Amerika, og i visse tilfælde endda om

søfolk, som er gift og bosat i Amerika, kan enhver forstå, at det har de alleralvorligste konsekvenser for de pågældende, hvis de nu bliver betragtet som deporteret i henhold til amerikansk lovgivning og dermed forment adgang til USA. Derfor spørger jeg den højtærede udenrigsminister, om det vil være muligt for regeringen over for det amerikanske udenrigsministerium og de amerikanske myndigheder at rejse spørgsmålet om en løsning og medvirke til en sådan, så at de pågældende kan få lov til at vende tilbage både til deres normale livsvilkår og til deres normale arbejdsvilkår.

Det ændringsforslag, som mindretallet venstre og de konservative har stillet, skal jeg ikke gå nærmere ind på. Jeg har allerede på mit partis vegne under første behandling tilkendegivet, at vi, som situationen er og ud fra vort principielle synspunkt, ikke mener at kunne medvirke til løsning af konflikten ved at gennemføre et forslag om voldgift.

Til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Aksel Larsen som mindretal har gjort, vil jeg også gerne knytte et par enkelte betragtninger. Jeg er naturligvis tilfreds med, at det ærede medlem tager det samme standpunkt, som flertallet har gjort med hensyn til søfolkenes henvendelse, men når det ærede medlem derudover i betænkningen rejser forskellige spørgsmål, mener jeg nok, det fortjener en kommentar fra min side.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen taler om, at når folketinget ved at ophøje mæglingforslaget til lov griber ind i fastsættelsen af løn- og arbejdsvilkår, burde det tages under alvorlig overvejelse at fastsætte en mindsteugeløn for voksne arbejdere på mindst 250 kr. Nu tror jeg nok, der er enighed blandt praktisk taget alle mennesker i Danmark om, at en ugeløn på 250 kr. burde være det mindste for en voksen arbejder, men om det vil være rigtigt at udvide lovgivningsmagtens indgreb i det, der normalt plejer at være arbejdsmarkedets parter eget område for fri forhandling, til at gennemføre en lovgivningsforanstaltning, hvorved vi fastsætter en mindsteløn, mener jeg nok man har lov at sætte et spørgsmålstegn ved.

Jeg er ikke sikker på, at de faglige organisationer vil være indforstået med en

*) Rettet i tillæg B. sp. 931.